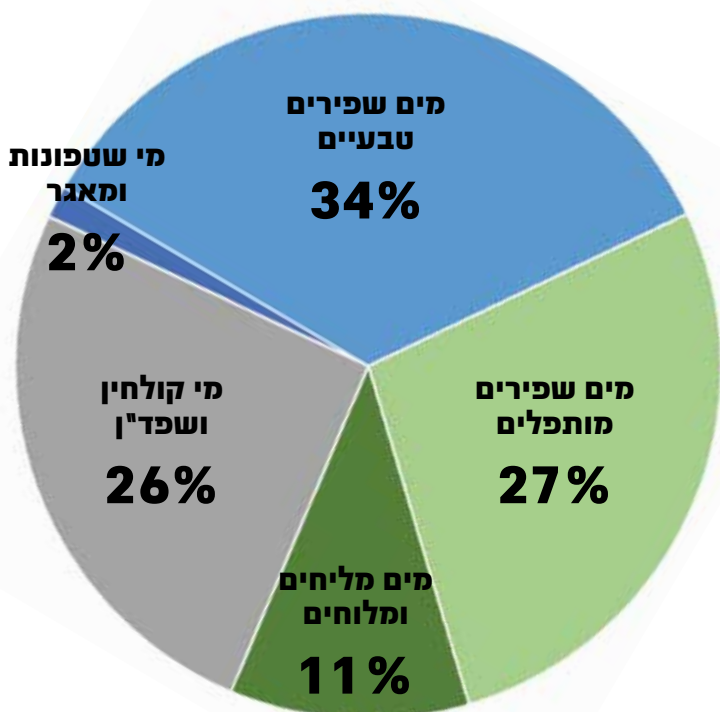


סקירת משק המים לחקלאות בישראל

אבנר אחיטוב מנכ"ל ארגון "מים לישראל"

המשק החקלאי עבר בכל הקשור לשימוש במים מספר שינויים משמעותיים בעשורים האחרונים שאליהם הוא עדיין מסתגל. לצד המעבר המשמעותי לשימוש בקולחים שונתה מדיניות תמחור המים וזהו תהליך שמעכב פיתוח תשתיות מים בחלק מהאזורים



תרשים 1: התפלגות מים לפי סוג

מקור: צריכת המים לשנת 2018 - דוח מסכם, רשות המים, ספטמבר 2019

כמויות והתפלגות של המים לחקלאות:

משק המים בישראל מספק שני מוצרים עיקריים: מים שפירים (הראויים לשתיה) ומים שאינם ראויים לשתיה (מי קולחין, שופכין ומים מליחים). גם צרכני המים מתחלקים לשתי קבוצות עיקריות: צרכנים ביתיים, וחקלאים. מטבע הדברים, צרכני המים הביתיים מקבלים רק מים שפירים. המים מיועדים לחקלאות, לעומת זאת, כוללים גם מי קולחין, מי שופכין וכן מים מליחים (נקראים לעיתים "מים חילופיים" או "מים נחותים"). יש להדגיש כי גם המים השפירים בשני הסקטורים שונים בפרמטרים רבים, ביניהם איכותם היסודית של המים, רמת החיידקים שבתוכם, הלחצים בצנרת ורמת הזמינות שלהם. תרשים 1 מציג את התפלגות המים במשק בישראל, כפי שנצרך בפועל בשנת 2018.

ענף החקלאות בישראל צורך מעט יותר ממחצית המים במשק (כ-53% בשנת 2018). עם זאת, מכיוון שתמהיל הצריכה בין המגזר הביתי לחקלאי שונה במהותו, רק כשליש מהמים השפירים נצרכים

** תודה לרועי ציגלמן וזאב גינזבורג מחברת פארטו שהסקירה נערכה בעזרתם.